

13de JAARGANG, NR. 246
2 NOVEMBER 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Maria Mendes, Enrico Pieranunzi,
 Count Basie Orchestra, Tim Garland,
 Tocar, Edu Ninck Blok e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Vinnie Vibes

EN VERDER:

10 New York Calling (Roos Plaatsman)

11 Bestsellers en tips Jazzcenter

12 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

13 Jazz in beeld

JAZZFLITS 247

staat **23 NOVEMBER** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Tineke Postma. (Foto: Joke Schot)

**PROGRAMMA UITREIKING
 BOY EDGAR PRIJS 2015 ROND**

Saxofoniste Tineke Postma heeft het programma rond voor 9 december 2015, de avond dat zij de Boy Edgar Prijs 2015 in het Bimhuis, Amsterdam ontvangt. Ze treedt onder meer op met haar eigen kwartet en de groep Sonic Halo.

Met haar tien jaar oude Tineke Postma Quartet (met Marc van Roon (p), Frans van der Hoeven (b) en Martijn Vink (d)) brengt Postma eigen werk ten gehore van de cd 'The Dawn Of Light', die met een Edison werd bekroond. Met Jasper van 't Hof op piano gaat zij vervolgens een muzikale dialoog aan, met invloeden uit de elektronische jazz. In Sonic Halo staat Tineke Postma dan zij aan zij met haar vroegere leermeesters, saxofonist Greg Osby en drumster Terri Lyne Carrington. De groep bestaat verder uit Florian Weber (p), Clemens van der Feen (b) en als gast Reinier Baas (gt).

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Dennis Mackrel. (Foto: Paul Aresu)

**DENNIS MACKREL NIEUWE CHEF
 JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW**

Dennis Mackrel is de nieuwe chef van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Hij is de opvolger van oprichter Henk Meutgeert. Die trad vorig jaar april terug als muzikaal leider. Als chef dirigeert Mackrel zijn eerste concert in de nacht van 7 op 8 november in het Concertgebouw in Amsterdam. Speciale gast is trompettist Christian Scott.

Mackrel (1962) werd op zijn twintigste de jongste drummer ooit in de Count Basie band. In de jaren daarna werkte hij samen met vele groten uit de jazz, onder wie de orkestleiders Thad Jones, Clark Terry, Quincy Jones, de pianisten McCoy Tyner, George Shearing, Hank Jones en zanger Tony Bennett. In 2010 keerde hij terug bij de Count Basie Orchestra als bandleider, waar hij tot 2013 werkzaam bleef.

Zijn samenwerking met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw gaat terug tot 2004, waar hij eerst regelmatig als drummer te horen was. Vanaf 2014 heeft Mackrel het orkest meerdere malen geleid, onder meer in de Grote Zaal en meest recentelijk tijdens een tournee naar China in mei 2015.

OVERLEDEN

Joseph Torregano, 6 oktober (63)

De Amerikaanse klarinettist verkeerde vooral in de kringen van de traditionele New Orleans bands: er is vrijwel geen band waarvan hij geen deel heeft uitgemaakt. Werd curator van het Jazz Museum aldaar en doceerde aan plaatselijke high schools.

Owen Bryce, begin oktober (95)

De Britse trompettist was mede-oprichter van een van de eerste traditionele bands in Engeland, George Webb and his Dixielanders (1945). Legde zich naderhand toe op het muziekonderwijs in woord en geschrift.

Coleridge Goode, 2 oktober (100)

De van oorsprong Jamaicaanse bassist trok op zijn twintigste naar Schotland, speelde met George Shearing, Stephane Grappelli, het kwartet van Ray Ellington (1947-1951), Tito Burns, Joe Harriott en Michael Garrick. Van hem verscheen onlangs zijn boek 'Bass Lines'.

Dave Pike, 3 oktober (77)

De Amerikaanse vibrafonist speelde met fluitist Herbie Mann, had een eigen groep, de Dave Pike Set en verbleef vanaf de late jaren zestig geregeld in Europa.

Wilton Felder, 27 september (75)

De Amerikaanse tenorist behoorde met pianist Joe Sample en de trombonist Wayne Henderson jarenlang tot de Jazz Crusaders. Ze stierven alle drie binnen een tijdsbestek van anderhalf jaar: Henderson in april 2014 en Sample in september van dat jaar.

jjm

VARIA

Derde benefietconcert voor Nederlands Jazz Archief

Op 13 december vindt in het Bimhuis voor de derde keer het jaarlijkse benefietconcert voor het Nederlands Jazz Archief plaats. Aan het concert verlenen onder anderen zangeres Denise Jannah, trompettist Eric Vloeimans, pianist Jeroen van Vliet, het Calefax Rietkwintet en Bruut! medewerking. De opbrengst van de avond wordt gebruikt voor de doorstart die het Nederlands Jazz Archief moet maken na het stopzetten van de overheids subsidie. Dankzij steun van jazzliefhebbers kan het NJA de Nederlandse jazz levend houden.

LAATSTE NIEUWS

Zanger **Mark Murphy** is op 22 oktober overleden. Murphy was 83 jaar oud.

NIEUWS

Fay Claassen in 2013 met Eric Vloeimans. (Foto: Tom Beetz)

FAY CLAASSEN NAAR DUITSLAND MET NEDERLANDSTALIG REPERTOIRE

Zangeres Fay Claassen treedt in de laatste week van november twee keer in Duitsland op met het project 'Dutch Songbook'. Samen met de WDR Big Band, pianist Cor Bakker, gitarist Peter Tiehuis en bassist Theo de Jong voert ze een aantal Nederlandse stukken uit. Op nadrukkelijk verzoek van de Duitse projectleiding doet ze dat in het Nederlands.

De concerten zijn op 27 november in Siegen en een dag later in Düsseldorf. Er worden stukken met een uiteenlopend karakter uitgevoerd. "Ook van mijn meest geliefde Nederlandse jazzcomponisten", aldus Fay Claassen. Onder meer 'Display' van Rob Madna, 'Meisjes van dertien' van Rob van Kreefeld, 'Is dit alles' van Doe Maar en 'Aan de Amsterdamse grachten' staan op het programma. Henk Meutgeert, Rob Horsting, Joan Reijnders, Thorsten Maass en Michael Abene maakten de arrangementen. Het geheel staat onder leiding van Thorsten Maass.

Burton, Sanders en Shepp tot NEA Jazz Master benoemd

Vibrafonist Gary Burton (72) en de saxofonisten Pharoah Sanders (79) en Archie Shepp (76) mogen zich vanaf 2016 NEA Jazz Master noemen. Deze benoeming is de hoogste Amerikaanse onderscheiding voor nog levende jazzmusici. De onderscheidingen worden op 4 april volgend jaar uitgereikt in Washington.

Deelnemers The Records bekend

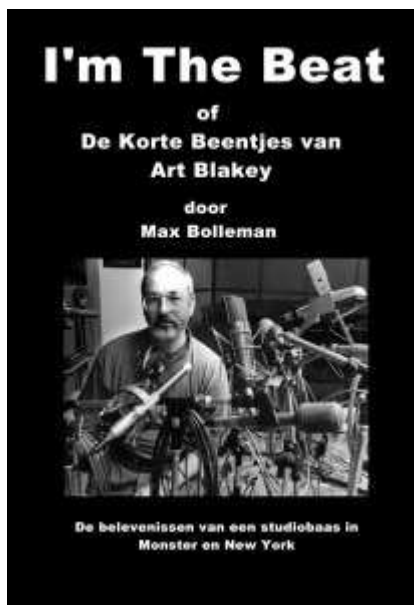
De BvR Flamenco Big Band, Ikarai, Evensanne, Molino, De Raad van Toezicht, Koeniverse 3, Temlandvo en het Jannis Wolff Quintet doen 7 november tijdens de wedstrijd The Records een gooi naar het maken van een cd. Daartoe presenteren ze zich aan een jury met onder anderen saxofonist Ben van Gelder en pianist Rob van Bavel. De drie beste deelnemers ontvangen een volledig gefinancierde cd-productie, een videoclip en professionele coaching bij het in de markt zetten van hun muziek. 's Avonds presenteren de winnaars zich aan het publiek in de Blue Note Zaal van het Conservatorium van Amsterdam.

Oprichter PJPJ Voorschoten overleden

Piet Wezepoel, voorzitter en oprichter van Podium Jong Professionals Jazz Voorschoten is 20 oktober overleden. Wezepoel richtte in 1993 het Podium Jong Professionals op. Hij werkte toen bij de jazzafdeling van het Haagse conservatorium en wilde studenten een podium bieden. Ook regelde hij veel optredens voor het Piet den Hartog Jazzfestival van Voorschoten.

JAZZ OP PAPIER

I'M THE BEAT

Max Bolleman.
I'm The Beat of
De Korte Beentjes van Art Blakey.
 Mijn Bestseller.nl, 2015
 268 pag.
 ISBN/EAN: 978-90-820456-1-1
 Prijs: 19,95 euro

Na de persoonlijke bevindingen van slagwerkers als Mel Lewis, Han Bennink en John Engels, is het nu de beurt aan Max Bolleman om ons te vertellen over zijn avonturen achter de trommels. Voor Bolleman, die aanvankelijk de sporen van zijn vader was gevolgd als opticien, werden trommels en draaitafels al snel meer dan een hobby. Maar, hoewel het roeren van de trom hem heel goed afging, zou de draaitafel het toch winnen. Daarom komen zijn slagwerkbezigheden er in zijn verhalen eigenlijk maar bekaaid van af. Na er op bladzij 209 over begonnen te zijn, houdt zijn verslag als drummer daar op pagina 215 al weer op.

De daaraan voorafgaande paar honderd pagina's van 'I'm The Beat' betreffen namelijk zijn ervaringen als opnametechnicus in de vermaard geworden studio in Monster (Westland) - eerst nog in vrije uren achter de brillenwinkel en later fulltime. Sinds begin jaren tachtig heeft Bolleman bovendien van honderden muzikanten, vaak van het eerste plan, niet alleen de prestaties vastgelegd op de grammofoonplaat en cd, maar ook hun gedragingen beschreven, die vaak onder invloed stonden van 'verboden snoeperijen uit de apotheek' of van heel veel sterke drank. Het heeft een bundel laconiek, maar ook met respect genoteerde herinneringen opgeleverd, soms gemengd met oprechte verbazing. Dat was bijvoorbeeld het geval met Chet Baker, die een keer of tien bij Max Bolleman heeft opgenomen. Eens leidde dat tot een verrassende entree, toen Baker, weliswaar stipt op tijd, maar slechts in geringe mate gekleed en na twee etmalen ononderbroken autorijden, uit Napels in Monster verscheen. Na de goed geslaagde opnamen bleek hij de sleutel van de huurauto in de wagen achtergelaten te hebben, zodat een grote schroeven-draaier nodig was, vóór Baker door kon rijden naar een bestemming in nachtelijk Amsterdam.

Een andere onverwachte ervaring die Max opdeed, was hoe sommige 'zwarte' muzikanten hem totaal negeerden en alleen in het hoogstnodige geval contact zochten via een minder kleurbewuste collega. En dan was er de Duitse pianist, die aan Bolleman uitlegde dat hij alleen tot geslaagde improvisaties kon komen als hij gestimuleerd werd door een elegante dame die zich langzaam uitkleedde: "Kein banale Strip-Tease, verstehen Sie. Es handelt sich hier um Kunst!"

U begrijpt het wel. Dit is zo een boek, waarvan schnabbelende muzikanten na een pauze vol verhalen soms verzuchten: "Je zou het allemaal eens op moeten schrijven." Max Bolleman heeft dat voor ons gedaan, met soms hilarische gevolgen. Robert Rhoden heeft hem daarbij een handje geholpen, echtgenote Elsje was de onmisbare steun en uitgeverij Mijn Bestseller.nl maakt het voor de liefhebbers beschikbaar.

Lex Lammen

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index op onze website: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

JAZZ OP DE PLAAT

MARIA MENDES Innocentia Harmonia Mundi

Bezetting:

Maria Mendes (voc),
Karel Boehlee (p),
Clemens van der Feen (b),
Jasper van Hulten (d),
+ Anat Cohen (kl).

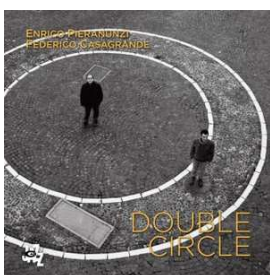
De Portugese zangeres Maria Mendes studeerde in Amsterdam en zwerft over de hele wereld om op te treden. Brazilië, New York, Europa, noem maar op. 'Innocentia' is haar tweede schijf. Begeleid door een ideaal samengesteld trio brengt ze haar mix van Portugees en Engels met overtuiging. Meer opvallend is dat ze in enkele songs 'scat', tot zelfs unisono met klarinettist Anat Cohen, terwijl haar partij later is ingespeeld. Met andere woorden: ze staat boven de materie en doet haar vocalen met controle. Begeleider Karel Boehlee heeft bij Toots Thielemans bewezen dat hij als toetsenist smaakvol en bescheiden kan begeleiden, zonder ondergesneeuwd te raken. En dat doet hij hier ook. Bassist Clemens van der Feen speelt een functionele partij, die het geheel compleet maakt. Hetzelfde geldt voor drummer Jasper van Hulten. Klarinettiste Anat Cohen is in vier stukken van de partij. Maria Mendes heeft onder meer de aria uit 'Bachianas Brasileiras' (deel vijf) van de Braziliaanse componist Heitor Villa-Lobos opgenomen. Ze heeft er een versie met 'bite' van gemaakt, waarin de klarinet van Anat Cohen mooi door de muziek heen kronkelt. Uit Mendes' interpretatie van Stings 'Fragile' blijkt hoe hermetisch diens versie is; daar is echt niets meer aan toe te voegen. Uit de manier waarop Maria Mendes zich door 'Água de beber' beweegt, blijkt dat ze zich standards kan toe-eigenen. En passant laat Clemens van der Feen weer eens horen hoe compleet hij als bassist is.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=ewFESyzTbg>

ENRICO PIERANUNZI & FEDERICO CASAGRANDE Double Circle CAM Jazz

Bezetting:

Enrico Pieranunzi (p),
Federico Casagrande (g).

Akoestische gitaar en piano: een welhaast onuitgegeven combinatie. Dat is niet zo onlogisch: beide instrumenten neigen tot een veeleer 'brave', klassieke klank, en exploreren van nature vooral de harmonische kant van de muziek – hetgeen duidelijke afspraken en redelijk vastliggende akkoordenschema's tot goede hulpmiddelen maakt om ongelukken onderweg te vermijden. Enige saaiheid, of toch op z'n minst braafheid, loert dan ook steeds om de hoek van dit concept. Pieranunzi en Casagrande, die laatste hier in onze contreien goeddeels onbekend en een stuk jonger dan zijn collega, lijken zich daar niet altijd tegen te verzetten: 'Anne Blomster sang' en 'Periph', de eerste twee tracks, sijpelen diatonisch en drieklanksgewijs de kamer binnen, en ook verder op de plaat klinken 'Charlie Haden' en 'Beija flor' (de enige niet-originele compositie van de set) vooral sfeervol en vredig, niet bijzonder geladen. Op twee vrije improvisaties ('Sector 1', 'Sector 2') en op de harmonisch wat spannender stukken (vooral van Casagrandes hand) treden beide heren elkaar echter wat uitdagender tegemoet, en laten ze horen dat een bijna telepathische interactie en 'hele grote oren' ook tot het arsenaal van mogelijkheden behoren: daar wordt het avontuurlijker, met ritmische stuwkracht, wat dissonantie, kat-en-muisspel en onverwachte harmonische wendingen. In zijn geheel blijft 'Double Circle' echter een braaf en wat nostalgisch werkstuk, overall erg mooi, zelden echt verrassend, hoogstens wat bevreemdend hier en daar – een mooie soundtrack voor een nog te maken film over een Italiaanse Amélie Poulain. Het overkomt me zelden dat ik Italianen graag wat minder ingetogen uit de hoek had horen komen...

Arne Van Coillie

COUNT BASIE ORCHESTRA
Blues Backstage,
Live in Amsterdam 1956
Dutch Jazz Archive Series

Bezetting:

Reunald Jones, Wendell Culley, Thad Jones, Joe Newman (tp), Henry Coker, Bill Hughes, Benny Powell (tb), Marshall Royal, Bill Graham (as), Frank Wess (ts, fl), Frank Foster (ts), Charlie Fowlkes (bars), Count Basie (p), Freddie Green (g), Eddie Jones (b), Sonny Payne(d).

TIM GARLAND
Return To The Fire
Edition Records

Bezetting:

Tim Garland (ts, ss, baskl), Gerard Presencer (tp, flh), Ant Law (g), Jason Rebello (p, fender rhodes), Mick Hutton, Tom Farmer (b), Laurence Cottle (el.b), James Maddren, Jeremy Stacey (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Met zijn welluidende bariton kondigt de Count voor het eerste nummer tenorsaxofonist Frank Foster aan. Hij schittert in 'You for me'. Dan volgt 'Shiny stockings', de sindsdien beroemd geworden compositie van diezelfde Foster, met in de hoofdrol Thad Jones op trompet. Met zo'n opening ben je meteen in de goeie sfeer van het concert op 'Blues Backstage'. Een concert van het Count Basie Orchestra dat in 1956 werd opgenomen in het Concertgebouw in Amsterdam. Het is stevig, gedisciplineerd, macho, sterk, overtuigend wat de klok slaat. Er zit wel een ballad tussen, maar de meeste stukken hebben hetzelfde recept. Met andere woorden, het knalde de 22ste september.

In zijn toelichting op de tiende cd van het Nederlands Jazz Archief in de serie 'Jazz at the Concertgebouw' haalt Bert Vuijsje de juichende recensies in de kranten van destijds aan. Michiel de Ruyter schrijft in Het Parool zelfs, dat dit echt alle bigbandconcerten tot nu toe in de schaduw zette. Deze cd levert het bewijs dat de kenners van toen niet overdreven.

De manier waarop Sonny Payne de stukken in het ritme vastnagelt, in samenwerking met Eddie Jones, de bassist - laten we die in dit verband vooral niet vergeten - en de vaste hand van Freddie Green aan de gitaar - natuurlijk - kent zijn gelijke niet. De blazers en de pianist hebben daardoor een anker waar je niet van loslaat. Naar de foto's te oordelen hadden de heren geen muziek voor de snufferd: alles ging dus uit het hoofd.

Daar moet een door de orkestleden gevreesde gedisciplineerde oefenperiode aan vooraf zijn gegaan. Herkenningpunt in het concert is het bronzen geluid van 'April in Paris'. Weliswaar zonder de opmerkingen van meneer Basie zelf: 'One more time' en 'One more once' - waar Edwin Rutten zo gek op is - maar wel met de herhalingen. Het beroemde arrangement van Wild Bill Davis. Daar achteraan komt de bas-feature voor Eddie Jones, die halfweg van de Count het advies krijgt: 'Cut him down'. Maar Eddie dacht daar nog niet aan! 'Blee blop blues' wordt daarna in een razende snelheid afgewerkt. Hier hoor je dan ook even een oneffenheidje in. Jazz Archief, dank voor deze cd!

Hessel Fluitman

'Return To The Fire' is een hereditie van het album 'Enter The Fire', dat in handen kwam van de legendarische pianist Chick Corea en zo saxofonist Tim Garlands internationale carrière lanceerde. Deze keer met een volledig Britse bezetting, want het eerstgenoemde album werd in 1997 opgenomen in New York. Ondanks het grote aantal verschillende muzikanten op deze cd - overigens ook te verkrijgen op vinyl - spreken ze allemaal dezelfde taal. Vooral de cohesie tussen Tim Garland en trompettist Gerard Presencer is uitzonderlijk, een betere samensmelting van geluiden kan je bijna niet verwachten. Twee ballads op een cd van zes nummers is gewaagd, maar de smaakvolle virtuositeit op tenorsaxofoon zorgt ervoor dat ook deze nummers perfect in het plaatje passen. Het hoogtepunt is 'Valse pour Ravel', waar de sopraansaxofoon een prachtige vertolking geeft aan de lyrische melodie die gebaseerd is op... juist, werk van klassiek componist Maurice Ravel. Het laatste nummer valt op door de andere keuze in bezetting en muzikanten. Het klinkt als een voorbode van zijn volgende album

'Electric Project', want u leest het goed, er ligt al een nieuw album klaar om uit te komen in april 2016. Ik kijk er naar uit.

Jorre Reynders

Bekijk hier een video over de cd: <http://bit.ly/1KCr77I>

CLAUDIO FILIPPINI
Squaring The Circle
 CamJazz

Bezetting:

Claudio Filippini (p, keyb),
 Luca Bulgarelli (b),
 Marcello Di Leonardo (d).

BORIS MOGILEVSKI
The Way Rivers Flow
 Eigen Beheer
 (www.borismogilevski.com)

Bezetting:

Boris Mogilevski (bg, g), Sri Hanuraga (p),
 Daniel Mester (ts, ss, kl), Kristijan Krajncan
 (d), Efe Erdem (tb), Emily Coomber (voc),
 Yoojin Ko (fl), Elske Groen (frh).

Bekijk de band hier:
<http://bit.ly/1Mg6U8R>

JAZZ OP DE PLAAT

Met de cd 'Squaring The Circle' viert pianist Claudio Filippini het tienjarig bestaan van dit trio, en hun liefde voor standards. Het is uiteraard gevaarlijk om met een standard-cd voor de dag te komen in het hedendaagse (ernstige) jazzlandschap. Filippini vergroot het risico door met een verzameling conservatorium-jamsessiestukken aan de slag te gaan: 'Autumn Leaves' en 'A Night In Tunisia' passeren de revue, aangevuld met nog grotere potentiële valkuilen als 'Moon River' en 'What A Wonderful World'. Een intrigerende tracklist dus, waarvan de aanpak zó ver van mijn belevingswereld ligt, dat ik Filippini (vrij vertaald) even zelf aan het woord laat: "[...] een experimentalisme dat voortkomt uit de nood om onszelf te vernieuwen door het gebruik van elektronische en psychedelische klanken." In eerste instantie resulteert die aanpak in een wat 'loungy' en elektrische klank met veel galm, en een basklank zonder veel definitie. Dat zijn misschien hedendaagse, te verantwoorden keuzes – maar als 'Round Midnight' na de klassieke intro plots voorzien wordt van klanken die zomaar uit 'The Blob' hadden kunnen komen, als hartslag van het buitenaardse wezen van dienst bijvoorbeeld, dan begrijp ik dat niet. Neen: de gebruikte elektronica maakt het thema van 'Impressions' niét sterk genoeg om het als ballade te kunnen spelen; de gekozen discobeat tilt 'Stolen Moments' niét naar een interessanter niveau. Het is géén meerwaarde dat de 'Jitterbug Waltz' na vier minuten (en een voortreffelijke bas-solo) naar een vierkwartsmaat gaat, en dertig seconden later naar drum 'n' bass.

Het Claudio Filippini Trio zou in beginsel degelijke pianotriojazz kunnen spelen; op minstens de helft van de tracks maken zij echter stijlkeuzes waarvoor ik geen enkele goede reden kan verzinnen.

Arne Van Coillie

Bekijk het trio hier live: <http://bit.ly/1NxIZVU>

Veel internationaler dan de achtmansband van (bas)gitarist Boris Mogilevski wordt het niet. Zes muzikanten die je hoort op Boris' tweede cd 'The Way Rivers Flow' zijn afkomstig uit het buitenland: Indonesië, Hongarije, Slovenië, Turkije, Nieuw-Zeeland en Zuid-Korea. Alleen hoorniste Elske Groen komt uit Nederland. Mogilevski (1986) werd geboren in Rusland uit Joodse ouders en verhuisde als kind naar Israël. Sinds 2005 woont hij in Den Haag.

Het mag geen verbazing wekken dat het album internationaal klinkt. Omdat Mogilevski alle negen titels zelf componeerde, hoor je zijn roots het duidelijkst terug. Hij groeide op in een Ethiopische buurt, dus de Afrikaanse muziek en die van het Midden-Oosten zijn hem niet vreemd. Later maakte hij kennis met westerse rock en Amerikaanse jazz. In zijn uitgesproken gitaarspel hoor je ten minste vier continenten terug. Als bassist legt Boris Mogilevski vooral een hechte basis.

De stukken op 'The Way Rivers Flow' – een titel die weidse panorama's oproept – zijn gevarieerd, zowel melodisch als ritmisch en qua sfeer. Boris Mogilevski gaat als rockgitarist tekeer maar kan ook heel subtiel begeleiden op bas als saxen, klarinet, fluit en hoorn het voortouw nemen. Er is sowieso veel ruimte voor de blazers en piano en dat is goed voor het jazzy gehalte van de cd. Een wel heel bescheiden rol is weggelegd voor zangeres Emily Coomber. Zij zingt – zacht en woordeloos, als een blazer – mee in slechts twee nummers.

Hans Invernizzi

JAZZ OP DE PLAAT

AMSTEL BIGBAND Out Of Universe Eigen Beheer

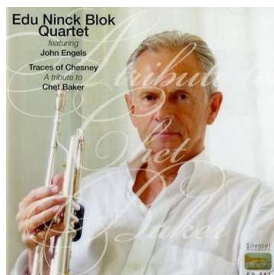
De Amstel Bigband bestaat al sinds de jaren tachtig en heeft onder diverse leiders inmiddels heel wat proeven van bekwaamheid en swingvaardigheid afgeleverd, zoals blijkt uit gewonnen prijzen en gemaakte platen en cd's. Daar is onlangs de cd 'Out Of Universe' aan toegevoegd, bestaande uit negen composities van de tegenwoordige aanvoerder, bassist Sven Schuster. Het is zoals gebruikelijk een verzorgde prestatie geworden, al ligt natuurlijk het gevaar op de loer dat de diverse stukken geleidelijk wat op elkaar beginnen te lijken.

Uitsluitend muziek spelen die uit één en dezelfde koker komt, brengt gemakkelijk het risico met zich mee dat er langzamerhand een zekere monotonie optreedt, te meer daar vrijwel elke compositie/arrangement ook nog eens een gelijke ritmische benadering heeft, van boo-ga-loo tot samba. Persoonlijk vind ik het jammer dat men in drie gevallen gekozen heeft voor deelname door een nagenoeg onverstaanbare rapper, die bovendien in ademnood lijkt te komen. Dat gebrek aan verstaanbaarheid doet zich trouwens ook voor bij zangeres Mathilde Marlon, zodat de oorzaak misschien niet uitsluitend bij de vocalisten gezocht moet worden. Gelukkig zijn er ook positieve berichten te melden, zoals de bijdragen op bariton door Job Helmers, de soli van altsaxofonist Vincent Kuit en in het algemeen de hele trombonesectie.

Lex Lammen

Beluister hier fragmenten van de cd:
<http://www.cdbaby.com/cd/amstelbigband>

EDU NINCK BLOK QUARTET Traces Of Chesney Silence! Records (www.jeroendevalk.nl)

Bezetting:

Edu Ninck Blok (tp, bu),
Hans Knapp, Martien Oster (g),
Jeroen de Valk, Hans Haverhoek (b),
John Engels (d).

Bassist en journalist Jeroen de Valk en trompettist Edu Ninck Blok zijn beiden al vele jaren 'into' Chet Baker (1929-1988). Edu deelde het podium met de Amerikaanse grootheid; De Valk schreef een alom geprezen biografie over Chet, die voluit Chesney Henry Baker Junior heette. Sporen van Bakers spel zijn in alle stukken op de cd 'Traces Of Chesney, A Tribute To Chet Baker', terug te vinden.

'Good old' brushspecialist John Engels op slagwerk speelde ook vaak met Baker samen. De gitaristen Hans Knapp (tracks 1-9) en Martien Oster (tracks 10-14) en bassist Hans Haverhoek (vervanger van De Valk op tracks 10-14) hebben heel goed naar de meester van de cool jazz geluisterd. Van de Valk is ook als dichter te horen op twee stukken, waarin hij met gedragen stem eer bewijst aan zijn idool.

Het repertoire bestaat uit een combinatie van overbekend ('Autumn leaves', 'My funny valentine', 'I remember you') en minder bekend, maar de geest van Baker is in alle titels volledig present. De ingetogen arrangementen zijn helemaal des Chets. Ninck Blok weet precies de juiste toon te treffen en ook de rest van het combo slaagt erin de coole swing loom wiegend gestalte te geven.

In vijf van de veertien stukken worden naast Baker kornettist Bix Beiderbecke en de trompettisten Clifford Brown, Fats Navarro, Kenny Dorham en Art Farmer herinnerd. Instrumentaal is het album dik in orde. De poëzie van De Valk deugt ook. Alleen had hij wellicht beter kunnen volstaan met geschreven versies in het infoboekje. Zijn gezwollen voordracht van de teksten valt uit de toon.

Hans Invernizzi

Bekijk Edu Ninck Blok en Jeroen de Valk hier:
https://www.youtube.com/watch?v=cZBbaRy_a6Y

SPUTNIK3**Orbits****Mainland records****Bezetting:**

Loran Witteveen (p),
Stefan Lievestro (b),
Raf Vertessen (d).

JAZZ OP DE PLAAT

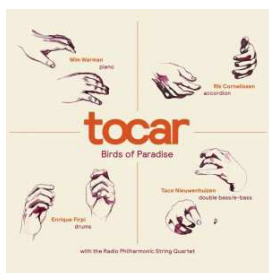
Raf Vertessen is een jonge in Amsterdam woonachtige Belgische drummer. Met pianist Loran Witteveen en bassist Stefan Lievestro vormt hij een trio dat eigentijdse jazz speelt. En dat vooral draait om de composities van de drummer. Dat zijn avontuurlijke en eigenzinnige stukken die strak en afgemeten voorwaarts stromen. Ze zijn daardoor een kolfje naar de hand van Stefan Lievestro. Die houdt wel van strakke nummers. Maar ook Witteveen voelt zich thuis in het materiaal.

In het openingsnummer 'What about you' wordt het motiefje dat als uitgangspunt wordt gebruikt helemaal uitgebeend. Op een moment lijkt de piano uit de bocht te vliegen. Maar al snel blijkt dat de weg die de pianist volgt uitstekend onder de muziek blijft passen. Al is er wel een moment waarop ik me afvraag: past de componist met zijn slagwerk nog wel in zijn compositie, of gaat de pianist (te?) eigenzinnig zijn gang? In 'Array', het tweede nummer, lijkt Loran Witteveen voorzichtig zijn weg te zoeken. Wanneer hij zich thuis voelt in het thema, pakken de drie door en bouwt hij op het strakke fundament van bas en drums zijn gebouw van geluid.

Elk stuk op de cd 'Orbit' heeft zo zijn eigen thematiek. Gebruikmakend van ver opgerekte akkoorden gaat het trio ermee aan de gang. Hoewel de groepsnaam Sputnik suggereert dat de musici een vaste baan zullen aanhouden, lijken de drie musici hun eigen improvisatorische weg te gaan. Zoeken naar muzikotechnische mogelijkheden in het overgangsgebied tussen klassiek en jazz. Een avontuurlijke zoektocht die in de regel goed te volgen is.

Hessel Fluitman**Bekijk een video over de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=nkiw05BZsyE>

TOCAR**Birds Of Paradise****Eigen Beheer****Bezetting:**

Rik Cornelissen (acc),
Wim Warman (p),
Taco Nieuwenhuizen (b),
Enrique Firpi (d),
+ Alexander van der Tol (viool),
Dana Mihailescu (viool),
Michiel Eefhof (altviool),
Anneke Janssen (cello).

Met 'Birds Of Paradise' levert het Nederlandse jazzkwartet Tocar zijn debuutalbum af. Een buitengewoon originele plaat waarop muzikale invloeden uit Zuid-Amerika en West-Europa elkaar versterken tot een vurig palet van kleuren en stijlen. Op dit instrumentale album speelt bandleider Rik Cornelissen de hoofdrol met voortreffelijk accordeonspel dat melancholie en passie in zich draagt. Zijn lyrische sound is dominant, maar krijgt in een aantal composities fascinerende tegenwerking vanuit een relatief onverwachte hoek, namelijk strijkers. Het Radio Filharmonisch Orkest Strijkers Kwartet verwarmt Cornelissens geluid, waardoor een smaakvolle balans ontstaat. Het gevolg is een sfeervolle ruimte die wordt benut door de fantastische talenten van pianist Wim Warman, bassist Taco Nieuwenhuizen en drummer Enrique Firpi.

Met uitzondering van Miles Davis' 'Nardis' - dat op dit album een fraai arrangement meekrijgt van Nieuwenhuizen, voorzien van een fraaie groove - zijn de acht stukken op Tocars debuut eigen composities. 'Birds Of Paradise' ademt liefde en passie voor tango en latin. Op ingenieuze wijze weeft het viertal deze stijlen samen met moderne jazz. Melodie en ritme vloeien organisch in elkaar over. Het resultaat is een sferische plaat vol weemoed, harmonieuze pracht en sensuele verleiding. Een warme omhelzing op een druilerige herfstdag.

Serge Julien

Beluister hier muziek van Tocar: <http://bit.ly/1POFL3H>

VERVOLG 'JAZZ OP DE PLAAT' OP PAGINA 11.

JAZZ OP DE PLANKEN

VINNIE VIBES

Bezetting:

Vincent Houdijk (vibr, MalletKAT),
Floris van der Vlugt (ss, as),
Aron Raams (g), Sven Happel (el.bas, b),
Haye Jellema (d).

Datum en plaats:

23 oktober 2015,
Hothouse Redbad,
De Harmonie, Leeuwarden.

Floris van der Vlugt.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Vinnie Vibes, het kwintet van vibrafonist Vincent Houdijk, was het zaaltje boven de ingang van de Harmonie in Leeuwarden toegewezen. Het was veel te klein voor het grote geluid van Houdijk c.s. Bas en drums bleven nog wel overeind, maar vibrafoon en gitaar werden volledig weggedrukt. Omdat de saxofonist vooraan stond, bleef hij nog aardig overeind in het geweld. Als de gitaar zijn sluisen open zette, tuitten je oren helemaal. Verassend was het geluid van de elektrische vibrafoon, MalletKAT, die Vincent Houdijk bespeelde. Die functioneerde als een synthesizer waarvan het geluid gestuurd werd door het spel op de mallets. Op de laptop stelde Houdijk het gewenste geluid in. Na de pauze werd er gelukkig gas teruggenomen. Maar de vraag blijft hoe deze band zou hebben geklonken als het geluid zich in een grote zaal van het complex goed had kunnen ontplooiën.

Vincent Houdijk. (Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

De eerste cd van Vinnie Vibes, '15', werd opgenomen in 2010. Houdijk droeg de plaat op aan zijn broer, die als militair bij een vliegtuigongeluk om het leven kwam. Hij was zijn grote voorbeeld en inspirator. Nu vijf jaar later, maakten die, als autobiografisch te betitelen stukken, nog steeds een belangrijk deel van het optreden uit. Maar de zaal werd ook getraakteerd op nieuw en meer rockend werk, geïnspireerd op streken en landschappen. Zoals 'Morskie oko', genoemd naar een bergmeer in Polen dat geldt als een van de mooiste ter wereld. Vertaald: Het oog van god. Of 'Kerrara', de naam van een Schots dorp. Muziek die net zoals zijn compositie 'Grounding' met de voeten op de grond staat. Dat ze de stukken een week voor het concert in Leeuwarden voor hun nieuwe cd/dvd in Tilburg opnamen, zal daar debet aan zijn. Het sleutelnummer van het concert was '15', het laatste nummer voor de pauze. Het staat voor de woede, de onzekerheid bij het verlies van een naaste. Maar ook voor de wil om door te gaan. Het publiek kreeg dan ook een storm van geluid over zich heen gestuurd. De toegift was een compositie van de gitarist Aron Raams: 'Song for Joosje'. Gecomponeerd toen zijn dochtertje twee dagen oud was. Nieuw leven, een kalm swingend stuk in medium tempo. Een prima 'cooling down'.

Hessel Fluitman

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

DE OPNAMES

Een week voor de geplande opnames van mijn cd werd ik ziek. Niet erg ziek, maar erg genoeg om de paniek te laten toeslaan en dat moet je niet hebben. Waar ik met een lichte verkoudheid normaal gewoon door zou gaan met werken, zei ik al mijn afspraken af en ging met wijd open ogen in bed liggen wachten tot de ziekte over zou gaan. Na mijzelf krampachtig overgegeven te hebben, vertrouwde ik het niet meer. Het was een mysterieuze verkoudheid waarbij het enige echte symptoom een hese stem was. Normaal gaat heesheid gepaard met hoesten, verkoudheid of in ieder geval keelpijn. Ik bedacht dat het misschien de stress was, dat maakte de paniek alleen maar groter want in dat geval had ik het mezelf aangedaan en wellicht voor niets in bed gelegen. Of het nu griep of stress was, ik weet wel dat ik in het vervolg geen cd op ga nemen op het moment dat het seizoen verandert. Gelukkig kreeg ik naarmate de opnamedag vorderde mijn stem meer en meer onder controle en van de heesheid is niets terug te horen.

Een week voor de geplande opnames van mijn cd werd ik ziek. Het was een mysterieuze verkoudheid.

Ondanks alle nervositeit van de voorafgaande week was dit de prettigste opnamesessie die ik heb meegemaakt. De studio was prachtig, ik had een grote comfortabele ruimte tot mijn beschikking waarvandaan ik de muzikanten goed kon zien. De 'sound engineer' had alles al klaarstaan toen we aankwamen en was zo behendig dat we kleine foutjes vlug konden aanpassen zonder al te lange onderbrekingen. De band was goed voorbereid. Dit gaf ons de mogelijkheid te experimenteren met dynamiek en energie waardoor we nu van elk nummer verschillende goede 'takes' hebben om uit te kiezen. Ruim drie uur voor tijd stond vrijwel alles erop en kon ik tot laat in de nacht luisteren om te bepalen welke nummers we de volgende nog eens over moesten doen. Op dag twee hebben we die extra 'takes' opgenomen, wat percussie en melodielijnen ingespeeld, een feestelijke lunch besteld en toen zaten de opnames er alweer op.

De volgende dag kon ik amper uit bed komen, elk plekje in mijn lichaam deed zeer. Het was zo ontzettend vermoeiend om anderhalve dag in opperste concentratie de muziek in te zingen dat ik er nog steeds niet helemaal van bekomen ben.

Ik heb mezelf de tijd gegeven om alles te laten bezinken en ben net begonnen met het terugluisteren en het uitzoeken van de 'takes'. Binnenkort moet ik nogmaals de studio in om wat 'overdubs' op te nemen en daarna is het album klaar om gemixt te worden. Als dat hele proces is afgehandeld moet er gemasterd worden, ik moet een photoshoot plannen, de album cover moet worden ontworpen en de cd moet worden gedrukt en pas dan komt de hele promotie op gang. Ik had me zo gefocust op de opname zelf, dat ik geen moment heb bedacht dat ik nog maar halverwege ben...

Bekijk Roos Plaatsman tijdens een eerdere sessie:
<https://vimeo.com/49549650>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 25 oktober 2015

- 1 **Ibrahim Maalouf**
Kalthoum (Impulse)
- 2 **Lyle Mays**
The Ludwigsburg Concert (Jazz House)
- 3 **John Scofield**
Past Present (Impulse)
- 4 **Erroll Garner**
Complete Concert by the Sea (Sony Music)
- 5 **Kendrick Scott**
We Are The Drum (Blue Note)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 **Bill Stewart**
Space Squid (Pirouet)
Lekker post bop-plaatje met louter originals van drummer Bill Stewart. Saxofonist Seamus Blake schittert als altijd met zijn heldere goed doordachte soli.
- 2 **Count Basie**
Blues Backstage (NJA)
Alweer de tiende uitgave in de 'Jazz at the Concertgebouw'-serie. En wat voor een. De Basie-band in topvorm in 1956! Need I say more....

- 3 **Jim Hart**
Live At The Pizza Express (Whirlwind)
Vibrafonist Jim Hart met zijn Cloudmakers trio aangevuld met trompetvirtuoos Ralph Alessi. Mooi en avontuurlijk. Een band om in de gaten te houden.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JAZZ OP DE PLAAT (VERVOLG)

THE JIG
Aargh!
Butt Crack Recordings

Bezetting:
Joep van Rhijn (tp), Jeroen van Genuchten (ts), Koen Schouten (bars), Bas Grijmans (toetsen), Martijn Smit (g), Arry Niemantsverdriet (b), Niels van Groningen (d).

Deze zomer speelde de Amsterdamse band The Jig in het Rotterdamse Centraal Station ter gelegenheid van het festival North Sea Jazz Round Town. Vol overgave, vol gas en full power. Dat was een aangename kennismaking. Hun laatste cd draagt de illustere titel 'Aargh!' Toen frontman Koen Schouten tijdens het optreden de naam van de cd wilde noemen schreeuwde de hele band tegelijk 'Aargh!' Dat is dus duidelijk. De 7-mansformatie improviseert rond diverse stijlen, waarbij het hoofdingrediënt toch wel funk is. Ze noemen zich een 'instrumental groove machine with a rock & roll attitude'. Ze spelen alweer heel wat jaren samen en dat is dan ook goed te horen. De samenwerking is niet alleen op hoge snelheid maar ook op hoog niveau. Deze mannen kennen elkaar blijkbaar heel goed! Hun timing is voorbeeldig. Het album wordt gekenmerkt door vlotte tempi, vaak is het dansbaar en heel geschikt voor een luidruchtig feestje. In 'Wheels' horen we eerst een startende sportauto. Hij geeft vol gas zonder weg te rijden. Daarna gaat de muziek er wel degelijk vandoor. Alle elf stukken zijn composities van de band. Opvallend is de stijlknipoog die vaak te horen is. Soms is het vuige rock, maar héél even, zoals in 'Red bastard', is het rustig maar je hoort altijd veel speelplezier. De mannen nemen hun muziek serieus met strakke composities, vurige soli, maar ze hebben ook lef en humor. Dat blijkt ook uit de naam van het label, de hoesafbeelding en sommige songtitels. Op een paar stukken zijn ook gasten te horen. Joseph Bowie blaast mee op één stuk, en ook Benjamin Herman is van de partij.

Peter J. Korten

Maak hier kennis met The Jig:
<https://www.youtube.com/watch?v=hhggReuF6as>

VARIA

Collectie van vijfduizend jazzboeken geveild

Eind november wordt de complete jazzbibliotheek van Han Schulte bij Derksen Veilingbedrijf in Arnhem geveild. Die bibliotheek telt zo'n vijfduizend banden. Schulte is jazzverzamelaar sinds 1956, auteur en verzamelaar van vele boeken, platen en nieuwsberichten uit binnen- en buitenland betreffende alle jazzstijlen. Sinds 1970 is hij eigenaar van het Jazz Documentatie Centrum, naar eigen zeggen een van de grootste particuliere jazzcollecties in West Europa. Voor informatie over de boekenveiling: <http://www.derksen-veilingbedrijf.nl>.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

**THAD JONES –
MEL LEWIS ORCHESTRA**
Basle, 1969

TCB

Swiss radio Days vol.4

Voor een van mijn laatste jazzprogramma's op de Friese lokale omroep Súdwest, zocht ik muziek waar ik in de loop van de jaren wel wat meer van had willen laten horen. Ook 'Basle, 1969' van het Thad Jones – Mel Lewis Orchestra kwam toen uit mijn kast tevoorschijn. Weer opgezet, bleek dat die wel heel erg ten onrechte in de vergeethoek was geraakt. Voor de arrangementen tekende Thad Jones. Arrangementen waarin hij veel ruimte gaf aan solisten met slechts het ritmetrio er achter, dan wel bas en drums achter de piano. De solisten kregen van hem alle tijd om zich uit te spreken. Maar hij schrok er ook niet voor terug om de hele band op volle kracht te laten uitpakken, daarmee prachtige klankkleuren tevoorschijn toverend.

Het eerste stuk, 'Second race' begint met een intro van pianist Roland Hanna. Die krijgt lekker de tijd, met achter zich Richard Davis verend aan het bas. Na ongeveer 2,5 minuut brengt de gestopte trompet van Richard Williams het thema in. Langzaam bouwt de band de begeleiding op. Als Joe Henderson zijn solo op tenor begint, heeft de band zich al ruimschoots laten horen en een mooi bedje voor hem gespreid. Hij baant zich als het ware een weg naar voren en trekt alle aandacht naar zich toe.

'Come sunday' van Duke Ellington is een vloeiende ballad. Thad Jones leidt hoogstpersoonlijk het stuk op bugel in. In zijn arrangement voor het orkest trekt hij een groots gebouw op, om dat weer tot rust te laten komen voor zijn solo. Tegen het eind van zijn improvisatie krijgt hij even gezelschap van Pepper Adams op baritonsax. Acht maten verder wordt het thema weer opgepakt. Daarna wordt de wat geheiligde sfeer weggeveegd met 'Don't get sassy'. Een machostuk van ruim elf minuten. Relativering brengt de ingetogen pianosolo van Roland Hanna in 'Bible story'. Ten slotte wordt afgerond met 'Groove merchant'. Ook die titel spreekt weer voor zich.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS DECEMBER

Paul van Kemenade speelt op zijn eigen Stranger Than Paranoia. (foto: Stef Mennens)

STRANGER THAN PARANOIA

Tilburg, Den Bosch, Nijmegen, Arnhem, Amsterdam
24 tot en met 30 december 2015

(<http://www.paulvankemenade.com>)

Met onder anderen: Three Horns and a Bass, Archie Shepp, Anderson-Bennink-Glerum-Van Kemenade 4

BROKKEN FESTIVAL

Bimhuis, Amsterdam
27 december 2015

(<http://corrievanbinsbergen.com/>)

Met onder anderen: Vanbinsbergen Playstation

HELLO JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Vlaanderen

(<http://www.hellojazz.be/>)

Met onder anderen: Yaron Herman, Avishai Cohen, Joris Roelofs, Jasper Blom, Philip Catherine, Richard Galliano, Sylvain Luc

VARIA

Inschrijving B-Jazz International Contest geopend

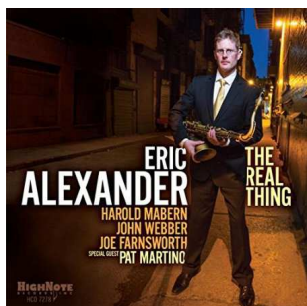
Nog tot 30 november staat voor jazzmusici jonger dan 30 jaar de inschrijving open van de B-Jazz International Contest (voorheen Jazz Hoeilaart) in Leuven. Jazzmusici in alle genres en stijlen zijn welkom. Uit alle ontvangen geluidsbestanden kiest een jury geblinddoekt vier finalisten. De winnaar van de Spaanse wedstrijd Getxo Jazz 2015 krijgt een 'wildcard'. De B-Jazz Competition vindt op 18 en 19 maart 2016 plaats. De beste drie groepen krijgen een geldbedrag. Verder zijn er prijzen voor de beste solist en bassist. Ook zijn er diverse optredens te winnen. (<http://www.b-jazz.be/jointhecontest/contest-rules/>)

Jazzflits zoekt een concertverslaggever voor A'dam e.o.

Jazzflits zoekt een nieuwe medewerker voor concertverslagen uit Amsterdam en het Bimhuis in het bijzonder. Bent u een regelmatige concertbezoeker en wilt u uw ervaringen met anderen delen, dan is dit uw kans. Uiteraard moet u niet alleen verstand van jazz hebben, maar ook een vaardig pen. Omdat Jazzflits geen inkomsten heeft, betreft het een onbezoldigde functie. Is uw interesse gewekt, dan horen we dat graag. Ons e-mailadres is jazzflits@gmail.com.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 26 oktober 2015

1 Eric Alexander

The Real Thing (HighNote)

2 Orrin Evans

The Evolution Of Oneself
(Smoke Sessions)

3 Christian McBride Trio

Live At The Village Vanguard
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Jorre Reynders.

ia77

JazzFlits

Fotografie: Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZ IN BEELD

In het kader van Hello Jazz Festival trad vrijdag 23 oktober in de schouwburg van cultuurcentrum Muze in Heusden-Zolder het **Dave Douglas Quintet** op. Ze presenteerden er hun nieuwste cd 'Brazen Heart'. Douglas werd begeleid door saxofonist Jon Irabagon, bassiste Linda Oh, drummer Rudy Royston en pianist Matt Mitchell. Jean Schoubs maakte de foto's van Dave Douglas op deze pagina.

